

POKALENIE (3) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, a pochylone; końcowe e z tekstu nie oznaczającego é.

sg [N pokáleni(e).] ∅ G pokáleniå (3).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Zhańbienie, zbezczeszczenie (3) : aby mogli krom pokálenía pożywatł przafne^{g°} chleba/ ij też wielkonotzn^{g°} baranka *OpecŻyw* 117v; *PatKaz III* 126v; [*Cervus Inst Gv*].

[pokalenie czego: od ządz svyetskych pokalyenya oczisczone [serca] [...] w twoyå własnå naturå przczyągasz *ModlKobiet* 6.]

[Wyrażenie: »pokalenie cielesne«: Wielecz thich iest ktore hanba odstrasza od pokalyenya czyelesnego. *ModlKobiet* 23.]

Szereg: »zakáżenie albo pokalenie« (1): fami fą nyewolnicy zákáżenya álbo pokalenya. *KromRozm I D3*.

Synonimy cf POKALANIE.

Cf **NIEPOKALENIE, POKALIC**